

[Kjærulff-Schmidt.]

Det er jo en udtalelse, som giver stof til en del eftertanke hos almindelige borgere, men selvfølgelig også inden for politiet, som det jo rummer en indirekte kritik af.

Spørgsmålet er: hvor langt kan demokratiet bære hensynet til politiets effektivitet? Er det ikke farligt at indlade sig på jesuitermoral og jesuitermetoder, hvor man lader målet hellige midlet? Udtalelserne har givet anledning til en del diskussion mellem kriminologer og andre, som har advaret imod justitsministerens udtalelser, men det er vanskeligt helt at forstå, hvad der ligger i dem, hvis ikke man kan få en uddybning, som jeg derfor har bedt om.

Det, jeg navnlig er interesseret i at vide, er, om ministerens udtalelser indebærer en kritik af hidtidig efterforskningspraksis. Mener man, at politiet i sine efterforskningsopgaver burde gå længere, end det hidtil har gjort? Eller mener man noget andet, nemlig at retsplejeloven skal fortolkes anderledes og måske udvidende i forhold til den måde, man hidtil har arbejdet med retsplejelovens bestemmelser på? Navnlig vil jeg godt vide, om ministeren i sine overvejelser er inde på, at man i videre udstrækning end hidtil skal benytte politiet til at provokere forbrydelser ved, at politiet enten selv begår forbrydelser eller opfordrer andre indirekte eller direkte til at begå forbrydelser for derefter at gribe ind, når forbrydelsen er konstateret.

Den fg. justitsminister (*Jørgen Peder Hansen*):

Når man står over for hård international narkotikakriminalitet, er det nødvendigt at overveje mulighederne for inden for retsplejelovens rammer at anvende nye efterforskningsmetoder. Det er dette, justitsministeren har givet udtryk for i Herning, og der er således ikke tale om nogen kritik af de efterforskningsmetoder, som hidtil har været anvendt.

Jeg kan tilføje, at problemet ikke er nyt for folketingets medlemmer, idet justitsministeren i slutningen af maj drøftede spørgsmålet i samråd med retsudvalget. Foreløbig overvejer politidirektøren i København sammen med personalet problemerne. Justitsministeriet vil til sin tid mod-

tage en redegørelse for resultatet af overvejelserne.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg takker for oplysningen om, at man agter at foretage efterforskningsarbejde inden for retsplejelovens rammer, og jeg takker også for oplysningen om, at der ikke påtænkes nogen ændring i retsplejelovens bestemmelser.

Men indledningen i svaret bestyrkede i og for sig den bekymring, der ligger bag spørgsmålet, og den bekymring, der ligger hos de dele af politiet, der arbejder med disse ting, nemlig den begrundelse, at når der er tale om hård kriminalitet, kriminalitet, som der bestemt ikke er nogen af os der har den fjerneste form for sympati for, må der ultraditionelle metoder til.

Er ministeren ikke enig i, at selv de ultraditionelle metoder må have en grænse? Det kan ikke være rigtigt, at politiet selv skal provokere ulovligheder og derved risikere at bringe uskyldige mennesker i vanskeligheder med risiko for likvidering og meget andet. Vi så eksemplet omkring en narkoaffære i Vallensbæk for nogen tid siden, hvor jeg virkelig mener, at den tyrk, som af politiet blev opfordret til at begå ulovligheder, blev bragt i en meget, meget farlig, faktisk en livsfarlig situation, fordi han indlod sig på at være provokatør for politiet.

Jeg vil godt vide lidt mere om, hvad ministeren mener om dette, at politiet infiltrerer det kriminelle miljø og opfordrer til provokationer, om ikke ministeren er betænkelig ved dette?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kirsten Sparre Andersen* (V) til socialministeren:

„Vil ministeren overveje i børneinstitutioner at indføre et begreb, der hedder 2/3 institutionsplads?“

(Spm. nr. 202).

Skriftlig begrundelse.

Der findes allerede i dag et meget stort antal udearbejdende kvinder, der foretrækker deltidsarbejde. På grund af den tid, der hengår med transport til og fra arbejdsplad-